सौतिरुवाच ।
ततो गन्धर्वराजश्च देवदूतश्च सत्तमौ ।
धर्मराजमुपेत्येदं वचनं प्रत्यभाषताम् ॥ ३४ ॥
धर्मराजायुषो ऽर्धेन रुरोर्भार्या प्रमद्वरा ।
5 समुत्तिष्ठतु कल्याणी मृतेयं यदि मन्यसे ॥ ३५ ॥
धर्मराज उवाच ।
प्रमद्वरा रुरोर्भार्या देवदूत यदीच्छसि ।
उत्तिष्ठत्वायुषो ऽर्धेन रुरोरेव समन्विता ॥ ३६ ॥
सौतिरुवाच ।
10 एवमुक्ते ततः कन्या सोदतिष्ठत्प्रमद्वरा ।
रुरोस्तस्यायुषो ऽर्धेन सुप्तेव वरवर्णिनी ॥ ३७ ॥
एतद्दृष्टं भविष्ये हि रुरोरुत्तमतेजसः ।
आयुषो ऽतिप्रवृद्धस्य भार्यार्थे ऽर्धमलुप्यत ॥ ३८ ॥
तत इष्टे ऽहनि तयोः पितरौ चक्रतुर्मुदा ।
15 विवाहं तौ च रेमाते परस्परहितैषिणौ ॥ ३९ ॥
स लब्धा दुर्लभां भार्यां पद्मकिञ्जल्कवर्चसम् ।
व्रतं चक्रे विनाशाय जिह्मगानां धृतव्रतः ॥ ४० ॥
स दृष्ट्वा जिह्मगं सर्पं तीव्रकोपसमन्वितः ।
अभिहन्ति यथासन्नं गृह्य प्रहरणं सदा ॥ ४१ ॥
20 स कदा चिद्वनं विप्रो रुरुरभ्यागमन्महत् ।
शयानं तत्र चापश्यडुण्डुभं वयसान्वितम् ॥ ४२ ॥
तत उद्यम्य दण्डं स कालदण्डोपमं तदा ।
जिघांसन्नुषितो विप्रस्तमुवाचाथ डुण्डुभः ॥ ४३ ॥
नापराध्यामि ते किं चिदहमद्य तपोधन ।
25 संरम्भात्तत्किमर्थं मामभिहंसि रुषान्वितः ॥ ४४ ॥
रुरुरुवाच ।
मम प्राणसमा भार्या दष्टासीद्भुजगेन ह ।
तत्र मे समयो घोर आत्मनोरग वै कृतः ॥ ४५ ॥
हन्यां सदैव फणिनं यं यं पश्येयमित्युत ।
30 ततो ऽहं त्वां हनिष्यामि जीवितेनाद्य मोक्ष्यसे ॥ ४६ ॥
डुण्डुभ उवाच ।
अन्ये ते भुजगा विप्र ये दशन्तीह मानवान् ।
डुण्डुभानहिगन्धेन न त्वं हिंसितुमर्हसि ॥ ४७ ॥